

## **Overweging zondag 9 februari 2025 JK 'je laten roepen'.**

In dit jaar dat we 80 jaar bevrijding gedenken, herdenken, haal ik op deze zondag Dietrich Bonhoeffer aan. Van hem is de uitspraak: 'er bestaan dingen waarvoor het de moeite loont zich zonder compromissen in te zetten'.

Duidelijk is dat daar onder vallen: vrede en sociale gerechtigheid. Bonhoeffer zelf deed dat in de Tweede Wereldoorlog en het heeft hem op de dag voor de bevrijding het leven gekost. Hij heeft de vrucht van zijn inzet niet meer meegemaakt. Je kunt van Bonhoeffer zeggen: 'Hij was geroepen, heeft zich laten roepen en is doorgegaan, ondanks alles. Hij heeft volgehouden, ondanks tegenslagen, misschien soms wel tegen beter weten in, hij bleef zijn roeping trouw. En daarover gaat het evangelie van vandaag.

De jonge christenen waar Lucas zijn evangelie voor schrijft maken hetzelfde mee. Enthousiast waren ze begonnen met het verkondigen van Jezus'boodschap. Maar blijkbaar zat er niemand op te wachten. Hun boodschap kwam niet over en ze hadden geen succes. Hoe hard ze ook hun best deden. Het haalde helemaal niets uit. Zelfs hun ouders, hun kinderen en families wilden er niets van weten. Dat deed hen veel verdriet en hoe kenbaar is dat misschien ook wel voor onszelf. Wat ze ook merkten, en dat is nu ook nog niet anders, was het grote meningsverschil tussen de kerkleiders. Petrus en Paulus waren het lang niet met elkaar eens. En ze vroegen zich ook af, die jonge christenen, hoe kunnen we nu Jezus'boodschap goed verkondigen als zelfs onze leiders het niet eens zijn en openlijk met elkaar bekvechten.

Wat wij vaak zien en horen gebeuren om ons heen is dus niet iets van vandaag de dag maar vanaf het begin van de Kerk. Vandaag worden ook wij geroepen om Jezus weg te gaan en Hem te volgen en dat waar te maken in ons leven van elke dag. Maar net zoals de jonge christenen toen, merken wij vaak dat daar ook niemand op zit te wachten. Niet alleen de buitenwereld maar ook binnen onze gezinnen, families merken we dat, dat onze boodschap aan vaak dovemans oren gericht is. Hoe zeer we ook als Jongerenkerk aan de weg timmeren, of ieder van ons op haar of zijn eigen manier, we merken ook dat we zelfs in het Voorportaal kunnen vieren iets wat we 15 of 10 jaar geleden wellicht nog niet hadden kunnen bevroeden.

En ook wij zouden vandaag net als Simon zeggen: 'Meester, we hebben de hele nacht hard gewerkt en niets gevangen. En vandaag vraag jij, Jezus, ons toch om opnieuw het net uit te werpen'.

En toch wil het verhaal van vandaag ons juist bemoedigen. Het wil ons meegeven 'ga door!'.

Gooi elke dag opnieuw je net uit. Geef niet op, net zoals Bonhoeffer niet opgaf. Misschien zullen we net als hij het resultaat niet (meer) meemaken. Wat ons rest is, zoals Theo Peters ooit zei: we moeten blijven zaaien, zaaien en nog eens zaaien. Wellicht dat het ooit vrucht opbrengt ook al zien wij zelf het niet. Het blijft de moeite waard, daartoe zijn wij geroepen'.

Mag dat ons gegeven zijn: ons geroepen te weten en dat wij ondanks alles de moed en de kracht hebben door te blijven gaan, ondanks alles!

Dat het zo mag zijn